

— Komisja stwierdziła wystąpienie dumpingu na podstawie nierzetelnych i nieodpowiednich danych oraz błędnie odmówiła uwzględnienia danych dotyczących cen przedstawionych przez skarżącą.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. 2013 L 153, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2013 r. — City Cycle Industries przeciwko Radzie

(Sprawa T-413/13)

(2013/C 274/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: City Cycle Industries (Kolombo, Sri Lanka) (przedstawiciele: T. Müller-Ibold i F.C. Laprévotte, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 501/2013 (¹) w zakresie w jakim rozszerza cło antydumpingowe na skarżącą oraz odrzuca wniosek skarżącej o zwolnienie;
- obciążenie Rady kosztami obsługi prawnej oraz pozostałymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą sprawą; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na fakcie, że Komisja i Rada nie wykazały obejścia w odniesieniu do przywozu ze Sri Lanki i popełniły zatem oczywisty błąd w ocenie, gdyż:
 - twierdzenie, że miała miejsce zmiana struktury handlu jest oczywiście błędne;

— Rada błędnie uznała, że producenci ze Sri Lanki, w szczególności skarżąca, dokonywali przeładunku rowerów z Chin do UE.

- 2) Zarzut drugi, oparty na fakcie, że Rada błędnie uznała, iż skarżąca odmówiła współpracy, a taki brak współpracy uzasadniał odmówienie jej zwolnienia, gdyż:
 - skarżąca współpracowała najlepiej jak mogła;
 - twierdzenie o braku współpracy jest bezpodstawne;
 - twierdzenie Rady o braku współpracy jest pozbawione uzasadnienia;
 - Rada nie uwzględniła dodatkowych informacji przedstawionych przez skarżącą.

- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu praw procesowych skarżącej w ramach dochodzenia, gdyż:
 - rozporządzenie wykonawcze narusza zasady staranności i dobrej administracji;
 - niekompletna dokumentacja przedstawiona skarżącej stanowi naruszenie jej prawa do obrony.

- 4) Zarzut czwarty, oparty na fakcie, że odmowa przyznania skarżącej zwolnienia stanowi naruszenie zasady równego traktowania, gdyż:
 - Komisja dopuściła się dyskryminacji względem skarżącej przyznając zwolnienie eksporterom w podobnej sytuacji i odrzucając wniosek skarżącej o zwolnienie;
 - wobec skarżącej podjęto błędnie takie same działania jak wobec producentów, którzy w ogóle nie współpracowali.

- 5) Zarzut piąty, oparty na fakcie, że ustalenia przyjęte w rozporządzeniu wykonawczym w zakresie szkody i dumpingu są niezgodne z podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym, gdyż:
 - twierdzenie o osłabieniu skutków naprawczych cła antydumpingowego jest błędne.
 - twierdzenie dotyczące dumpingu w rozporządzeniu wykonawczym również jest błędne.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji (Dz.U. 2013 L 153, s. 1)